

ΜονΠρΘεσ 11720/1996

Δικαστής: Αχιλλέας Παζαρούλας.

Δικηγόροι: Κ. Τζοβάρα, Κ. Πολυζωνόπουλος - Κ. Δημόπουλος.

(54, 55 ν. 2121/1993).

Σύμφωνα με το άρθρο 54 παρ. 1 του ν. 2121/93, οι δημιουργοί οπτικοακουστικών έργων - τέτοιοι θεωρούνται, σύμφωνα με το άρθρο 9 του ίδιου νόμου, οι σκηνοθέτες αυτών - μπορούν να αναθέτουν σε οργανισμούς διαχείρισης και προστασίας που έχουν αποκλειστικά αυτόν το σκοπό, τη διαχείριση ή προστασία ή τη διαχείριση και την προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος ή των εργασιών που απορρέουν από αυτό. Το ίδιο ισχύει και για τους δωρεοδόχους των δημιουργών, καθώς και για τους καθολικούς ή αιτία θανάτου διαδόχους, όπως και για το ίδρυμα που συνιστά ο δημιουργός. Κατά την παρ. 3 του ίδιου άρθρου, η ανάθεση μπορεί να γίνει είτε με τη μεταβίβαση του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών προς το σκοπό της διαχείρισης ή της προστασίας είτε με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας. Η ανάθεση γίνεται εγγράφως και κάθε φορά για ορισμένο χρόνο, που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος από τρία χρόνια. Η ανάθεση αφορά όλα τα έργα του δημιουργού που είναι κατάλληλα για την εκμετάλλευση με την εξουσία στην οποία αναφέρεται η ανάθεση ή ορισμένα από αυτά. Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 55 παρ. 1 του ίδιου ως άνω νόμου, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν, μεταξύ άλλων, και την αρμοδιότητα να προβαίνουν σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών ή των δικαιοδόχων τους και ιδίως να υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, ή να εγείρουν αγωγές κλπ. Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτουν τα εξής: 1) ότι δημιουργός οπτικοακουστικού έργου μόνον φυσικό πρόσωπο μπορεί να είναι και ειδικότερα ο σκηνοθέτης αυτού, 2) ότι μόνον οι δημιουργοί έργων, επί δε οπτικοακουστικών έργων μόνον οι σκηνοθέτες αυτών μπορούν να αναθέτουν σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας τη διαχείριση ή την προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος ή των εξουσιών που απορρέουν από αυτό, 3) για να είναι νόμιμη και ορισμένη η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ή αγωγή με την οποία ζητείται η απαγόρευση στο μέλλον τέλεσης πράξεων που θα αποτελούσαν προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας των δημιουργών θα πρέπει να αναφέρεται ότι οι δημιουργοί των συγκεκριμένων έργων έχουν αναθέσει στο συγκεκριμένο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και προστασίας, τη διαχείριση ή την προστασία του περιουσιακού τους δικαιώματος (δημιουργού) ή των εξουσιών που απορρέουν από αυτά. Στην προκείμενη περίπτωση η αιτούσα ισχυρίζεται, με την κρινόμενη αίτηση της, τα ακόλουθα: Ότι αυτή είναι αστική εταιρία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με νομική προσωπικότητα, έχει δε συσταθεί νόμιμα. Ότι με την αναφερόμενη στην αίτηση υπουργική απόφαση έχει αναγνωρισθεί ως οργανισμός συλλογικής προστασίας δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας. Ότι εταιρικός σκοπός της αιτούσας, σύμφωνα με το καταστατικό της, είναι η συλλογική προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας των μελών της επί των κινηματογραφικών ταινιών, τηλεοπτικών προγραμμάτων, βιντεοκασετών και όλων των μορφών οπτικοακουστικών εγγράφων και ειδικότερα η προστασία εναντίον κάθε παράνομης ή αυθαίρετης αντιγραφής, συναλλαγής, επίδειξης, προβολής, μεταδόσεως διά της τηλεοράσεως, καλωδιακής τηλεόρασης ή δορυφόρου και οποιουδήποτε άλλου μέσου ή χρήσεως καθ' οιονδήποτε τρόπον περιλαμβανομένων ενδεικτικώς της λήψεως νόμιμων μέτρων για λογαριασμό των μελών της τα οποία της έχουν αναθέσει την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας των έργων τους, καθώς και τρίτων. Ότι η αιτούσα έχει ως μέλη της τις

αμερικανικές εταιρίες που κατονομάζει στην αίτηση της και οι οποίες είναι παραγωγοί και εκμεταλλεύτριες των οπτικοακουστικών έργων που κατονομάζονται στην αίτηση. Ότι η καθ' ης, μέσω του τηλεοπτικού σταθμού που λειτουργεί στην περιοχή της Θεσσαλονίκης, εξέπεμψε και συνεχίζει να εκπέμπει παρανόμως και άνευ άδειας των δικαιούχων τις τηλεοπτικές ταινίες που κατονομάζει στην αίτηση της. Με βάση τα περιστατικά αυτά ζητεί να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα και ειδικότερα να απαγορευθεί στην καθ' ης η το μέλλον τέλεση πράξεων που θα αποτελούσαν προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας των μελών της αιτούσης και ειδικότερα η προβολή των τηλεοπτικών ταινιών που μνημονεύει στο ιστορικό της αίτησης της. Τέτοιο περιεχόμενο και αίτημα έχοντας η κρινόμενη αίτηση, πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη, γιατί η αιτούσα δεν εκθέτει ποιοι είναι οι πνευματικοί δημιουργοί, δηλαδή οι σκηνοθέτες των παραπάνω ταινιών που μνημονεύει στην αίτηση της και αν αυτοί με σχετική σύμβαση ή κατόπιν σχετικής έγγραφης πληρεξουσιότητας της έχουν αναθέσει τη διαχείριση ή την προστασία των έργων τους, ή αν οι παραπάνω εταιρίες είναι δικαιούχοι συγκεκριμένων δημιουργών συγκεκριμένων ταινιών. Σύμφωνα με τα παραπάνω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί και να καταδικαστεί η αιτούσα στη δικαστική δαπάνη της καθ' ης.